

ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

Needs for Further Study in a Master's Degree in Digital Technology
Program at the Far Eastern University

พงศักร จันทราช¹

Pongkorn Chantataj

Received: September 26, 2022

Revised: November 07, 2022

Accepted: November 28, 2022

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ศิษย์เก่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 277 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 129 คน โดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบข้อความให้เลือกตอบและเติมคำตอบ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล โดยต้องการแบบแผนการศึกษาที่มีการทำวิทยานิพนธ์และศึกษารายวิชา และจัดการศึกษาในช่วงเวลานอกเวลาราชการ วันเสาร์-อาทิตย์ จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนและมีการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์ควบคู่กัน ในด้านวิธีการคัดเลือกนักศึกษาควรใช้วิธีสอบสัมภาษณ์เพื่อประเมินพื้นฐานความรู้ สำหรับการจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาควรให้ชำระแบบเหมาจ่ายตลอดหลักสูตร โดยสามารถแบ่งจ่ายเป็นภาคการศึกษา นอกจากนี้ยังมีความต้องการให้จัดกิจกรรมศึกษาดูงานทั้ง

¹ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น; Far Eastern University

ภายในและต่างประเทศ และต้องการให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนทุนสำหรับการทำวิทยานิพนธ์หรือ การค้นคว้าอิสระ พร้อมทั้งจัดเตรียมห้องทำงานและคอมพิวเตอร์ตลอดระยะเวลาศึกษา ส่วนเหตุผล ของการศึกษาต่อเพราะต้องการเพิ่มเติมความรู้เฉพาะด้านเพื่อนำไปพัฒนาวิชาชีพของตนเองใน อนาคต เพิ่มวุฒิการศึกษา สร้างเครือข่ายทางวิชาชีพ และได้แนวทางในการประกอบอาชีพ ดังนั้น มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ควรพัฒนาหลักสูตรปริญญาโททางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับฐานวิถีชีวิตใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ความต้องการศึกษาต่อ, ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล

Abstract

The purpose of this research article was to study the need for a master's degree program in the field of digital technology of The Far Eastern University. The population used in the research were 277 alumni of the Faculty of Science and Technology. The sample group used in the research was 129 people by purposive sampling. The instrument used for data collection was a questionnaire, a multiple choice and fill-in questionnaire. Data were collected from online questionnaires. Statistics used for data analysis were frequency and percentage. The results of the research revealed that most of the respondents wanted to pursue a master's degree in digital technology. They required a study plan that included a thesis and coursework by providing education during non-working hours, namely Saturday and Sunday. Classroom teaching and online learning should be done at the same time. In terms of selection methods, students should use be interviewed to assess their knowledge base. For the payment of tuition fees, it should be paid in a flat payment throughout the program which can be divided into semesters. In addition, there was a need to arrange study visits both within and outside the country. The university should provide scholarships for thesis or independent study along with preparing a work room and computers throughout the study period. For the reason of continuing study, they wanted to add more specific knowledge to develop their own profession in the future. increase qualification, create a professional network and have guidelines

for career paths. So the Far Eastern University should develop the master's degree program in digital technology to respond to the needs of the learners and effectively adapt to the new lifestyle base.

Keywords: Need for Further Study, Master's Degree, The Far Eastern University, Digital Technology Program

บทนำ

การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกต้องเผชิญกับระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดน การก้าวเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเหมือนที่ผ่านมามากต่อไป แต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริงและจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจกระบวนการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง ประเทศไทยจึงต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560; กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2559)

ประเทศไทยมีเป้าหมายในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยผ่านการกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมเป้าหมาย กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ซึ่งมี 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย อันประกอบด้วย 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และมี 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ได้แก่ หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร และอุตสาหกรรมดิจิทัล ทั้งนี้อุตสาหกรรมในอนาคตที่เกิดขึ้นใหม่นั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมบุคลากรที่มีทักษะ ความรู้ และความเชี่ยวชาญให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคต อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอุตสาหกรรมดิจิทัลประกอบไปด้วย 6 อุตสาหกรรมย่อย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมการพัฒนาและให้บริการซอฟต์แวร์ 2) อุตสาหกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในและต่างประเทศ 3) อุตสาหกรรมการจัดตั้งศูนย์รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลผู้บริโภคและอุตสาหกรรมย่อยที่ให้บริการเกี่ยวกับหน่วยจัดเก็บข้อมูลและการประมวลผล

ออนไลน์ และการป้องกันอันตรายจากอินเทอร์เน็ต 4) อุตสาหกรรมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ 5) อุตสาหกรรมสื่อสร้างสรรค์และแอนิเมชัน ซึ่งภาคอุตสาหกรรมนั้นจะเป็นผู้กำหนดความต้องการ ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญที่จะสนับสนุนด้านการพัฒนากำลังคนให้ เป็นไปตามทิศทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ผ่านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการด้านบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2560) สอดคล้องกับร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) มุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน ใน ขณะเดียวกันก็เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน โดยการพัฒนาเทคโนโลยีจะส่งผล ต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น อินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของทุกคนเนื่องจากการพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารประสิทธิภาพสูงที่สามารถบรรจุ รับ ประมวลผล และแสดงผลข้อมูลได้ อย่างมหาศาล ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งสร้างสมรรถนะทางเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อให้สามารถเร่ง พัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งต้องเตรียมพัฒนาคนทั้งในระยะสั้นและ ในระยะยาวเพื่อส่งสมรรถนะความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสำหรับการพัฒนาสังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นต่อไป (สำนักงาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศในทุกด้าน การ ปรับปรุงทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพผ่านการส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษา จะส่งผลต่อการ พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในระยะยาว (สุภาพร คชารัตน์, 2565) โดยระบบการศึกษาต้องมีการ พัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปสู่ทักษะแห่งอนาคต การ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนปัจจุบันและอนาคตต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและจำเป็นต้องทบทวนทั้งวิธีคิดและวิธีดำเนินการวางแผน การศึกษา การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถดำเนินการ พัฒนาคนในทุกช่วงวัย ให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมกับการอยู่ในโลกแห่งอนาคตในศตวรรษที่ 21 ทั้ง ด้านความรู้ ทักษะที่จำเป็นแต่ละช่วงวัยและคุณลักษณะที่สังคมต้องการ (Soft Skill) สร้างกำลังคน ให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่มีคุณค่าต่อประเทศชาติและสังคมโดยรวม ให้ความสำคัญใน การสร้างพลังแห่งความร่วมมือและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ทั้งภาครัฐเอกชน และภาค ประชาสังคมให้มีคุณภาพในทุกช่วงวัย นำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศให้มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน (สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2564)

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (2542) จัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการให้คนไทยมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้ความสามารถในระดับที่สามารถแข่งขัน ทัดเทียมกับประเทศต่าง ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ ก้าวทันเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีความเป็นสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมุ่งให้การศึกษาที่ก้าวทันต่อความก้าวหน้าเชิงธุรกิจ ประกอบด้วยความรู้ทางการบริหารจัดการและเทคโนโลยี โดยสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดคณะ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ให้สอดคล้องกับมาตรฐานระดับ บัณฑิตศึกษา ตลอดจนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ความคิดสร้างสรรค์ทางด้าน วิจัยและพัฒนา นวัตกรรมดิจิทัล ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อเศรษฐกิจ สังคม องค์กร และประเทศชาติ ดังนั้นจึงมีแนวคิดในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพตัวอย่างมีคุณภาพ จริยธรรม และเป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ การ พัฒนานักศึกษาให้มีจิตสำนึกแห่งการเป็นผู้ประกอบการ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ หลากหลายอันนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตามการพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ทุกหลักสูตร จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้ทันสมัย สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงของประเทศ และ สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

การศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาหรือระดับปริญญาโทของ ประเทศไทย มีหลายงานวิจัยที่ทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าว อาทิเช่น สิริมา สิตะรุโน และคณะ (2562) ได้สำรวจความต้องการ แรงจูงใจ และอุปสรรคต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับ บัณฑิตศึกษา จากนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตร สถานศึกษา และความก้าวหน้า ในการประกอบอาชีพมีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของบัณฑิตมากที่สุด ในขณะที่ปัจจัยด้าน หลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและขาดข้อมูลประกอบการตัดสินใจ และความพร้อมด้าน เวลาและภาระงานเป็นอุปสรรคมากที่สุดในการศึกษาต่อของนักศึกษา และงานวิจัยที่คล้ายกันของ จริยาภรณ์ โตเผือก (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา คือ มีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ หรือจะทำในอนาคต ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความ ต้องการของผู้เรียน ชื่อเสียง และความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน สถานที่ตั้งของ

มหาวิทยาลัยอยู่ในเขตชุมชนสะดวกต่อการเดินทาง หลักสูตรน่าสนใจและได้รับความนิยม รวมถึงมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม นอกจากนี้กรณีศึกษา เรื่องเดช ชาวสวนศรีเจริญ และ พงศ์ เทพอักษร (2564) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นศิษย์เก่า และบุคคลที่สนใจ โดยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามออนไลน์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา เหตุผลคือต้องการความก้าวหน้า การได้รับความรู้เพิ่มขึ้น การเพิ่มคุณวุฒิ การยอมรับจากสังคมหรือเกียรติยศชื่อเสียง และต้องการความมั่นคงในอาชีพ และงานวิจัยที่มีผลวิจัยสอดคล้องกันของอาทิทยา อักษรศรี (2563) ได้สำรวจความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร พบว่าต้องการศึกษาต่อเพื่อต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา ในสถานศึกษาในประเทศที่จัดเวลาเรียนที่เหมาะสม โดยมีแหล่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อจากรายได้ประจำ สำหรับความต้องการด้านช่วงเวลาจัดการเรียนการสอน อธิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์ (2563) ได้ศึกษาความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาโท ของนักศึกษาวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต พบว่าส่วนใหญ่สนใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทภาคพิเศษเรียนในวันเสาร์-วันอาทิตย์ อย่างไรก็ตามผลการวิจัยของปรีดี ทูมเมฆ, อรทัย เสียงจินดาถาวร และสิริภาพรรณ ลี้ภัยเจริญ (2565) พบว่า หลักสูตรที่ได้รับรองคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนศักยภาพของอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้สอน รวมถึงความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความมั่นใจและประกอบการตัดสินใจให้กับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อเช่นกัน จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า ยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการการการศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาโท ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแต่อย่างใด จึงเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้

จากที่กล่าวมาการพัฒนาหลักสูตรจึงมีความจำเป็นต้องมีการสำรวจความต้องการเข้าศึกษาต่อของผู้ที่สนใจเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับสนับสนุนการเปิดหลักสูตรใหม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความต้องการต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น เพื่อศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่จะบ่งบอกถึงแนวโน้มในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท และเพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรและจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร คือ ศิษย์เก่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน 277 คน (สำนักบริหารวิชาการและทะเบียน มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 2565) ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากศิษย์เก่าที่สมัครใจตอบแบบสอบถามทางออนไลน์ในรูปแบบ Google Forms โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกคือ (1) ศิษย์เก่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2551-2564 และ (2) มีความสมัครใจตอบแบบสอบถามทางออนไลน์ จำนวน 129 คน โดยการส่งลิงค์แบบสอบถามผ่านทางอีเมล

การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน รายละเอียดดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยลักษณะเป็นแบบข้อความให้เลือกตอบและเติมคำตอบ จำนวนข้อความ 5 ข้อ คือ เพศ อายุ ที่อยู่ (จังหวัด) สถานที่ทำงาน ประสบการณ์ทำงาน ส่วนที่ 2 ความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 10 ข้อ และส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ การทดสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อความ และความเหมาะสมในการใช้ภาษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความกับวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผลการทดสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 ถึง 1.0

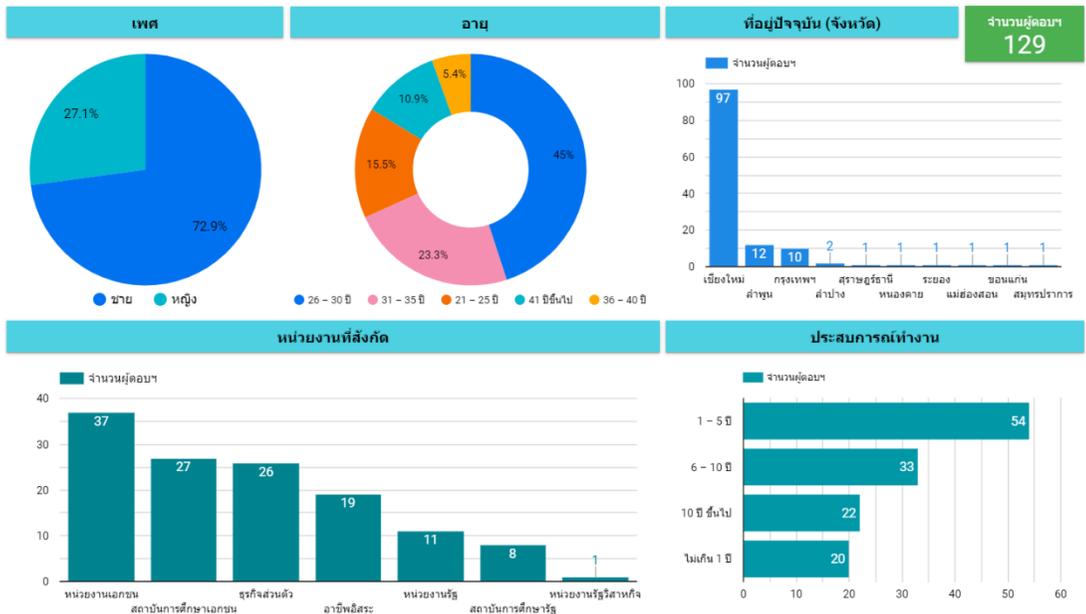
กระบวนการเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยการส่งแบบสอบถามออนไลน์ในรูปแบบ Google Forms ให้กับศิษย์เก่าคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จากนั้นทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยลักษณะเป็นแบบข้อความให้เลือกตอบ จำนวนข้อความ 5 ข้อ คือ เพศ อายุ ที่อยู่ (จังหวัด) สถานที่ทำงาน และประสบการณ์ทำงาน โดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 1

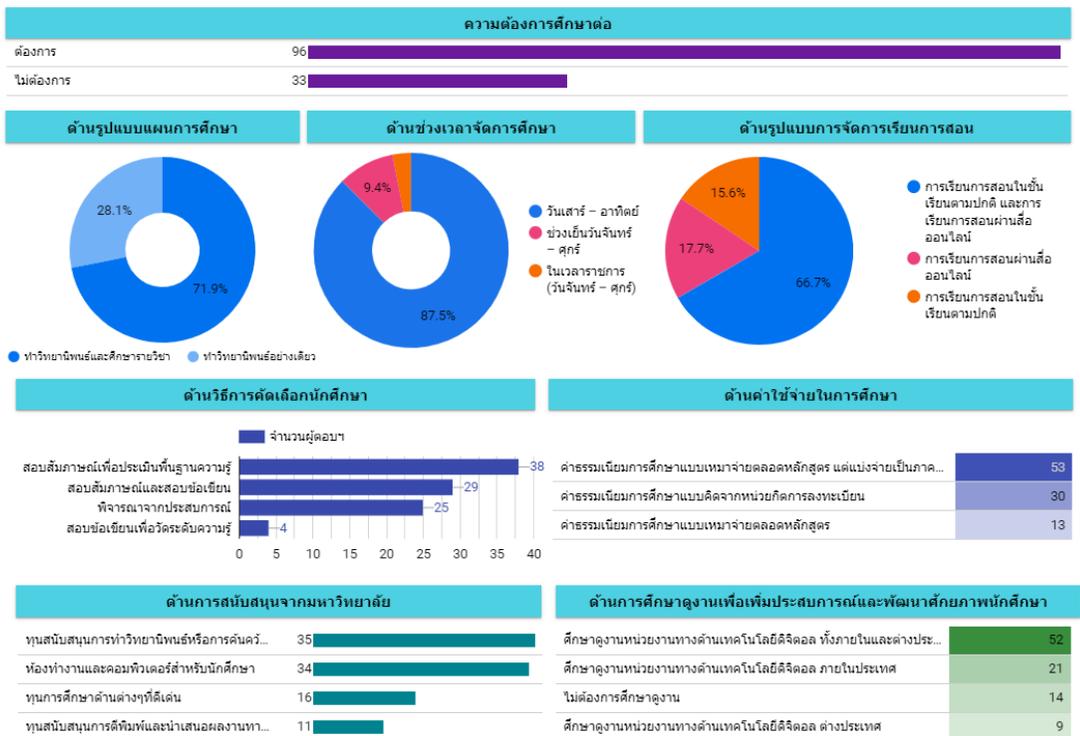

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 72.90 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 75.19 ด้านการทำงานผู้ตอบแบบสอบถาม สังกัดหน่วยงานเอกชน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 28.68 และมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1- 5 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86

ส่วนที่ 2 ความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยลักษณะเป็นแบบข้อความให้เลือกตอบเกี่ยวกับความต้องการ ได้แก่ (1) ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท (2) รูปแบบแผนการศึกษา (3) ช่วงเวลาจัดการศึกษา (4) รูปแบบการจัดการเรียน

การสอน (5) การศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์และพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (6) วิธีการคัดเลือกนักศึกษา (7) การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในขณะที่กำลังศึกษา และ (8) ค่าใช้จ่ายในการศึกษา นอกจากนี้ยังมีข้อคำถามที่สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ ได้แก่ (9) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษา และ (10) สาเหตุของการศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงข้อมูลความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 74.42 ต้องการรูปแบบแผนการศึกษาที่มีการทำวิทยานิพนธ์และศึกษารายวิชา จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 71.88 สำหรับช่วงเวลาจัดการศึกษา มีความต้องการให้จัดการศึกษา นอกเวลาราชการ วันเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และต้องการให้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนตามปกติ และจัดให้มีการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์ควบคู่ไปด้วย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 สำหรับวิธีการคัดเลือกนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ใช้วิธีสอบสัมภาษณ์เพื่อประเมิน

พื้นฐานความรู้ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 39.58 และยังมีความต้องการจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบเหมาจ่ายตลอดหลักสูตร แบ่งจ่ายเป็นภาคการศึกษา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 55.21 นอกจากนี้มีความต้องการให้จัดกิจกรรมศึกษาดูงานหน่วยงานทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งภายในและต่างประเทศ จำนวน 52 คิดเป็นร้อยละ 54.17 อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนในขณะที่กำลังศึกษา คือทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 36.46 และจัดเตรียมห้องทำงานและคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 35.42

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ และสาเหตุที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสามารถระบุเหตุผลได้มากกว่า 1 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 ความถี่และค่าร้อยละปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

(n=96)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	54	56.25
มาตรฐานด้านหลักสูตร	51	53.13
สื่อการสอนที่ทันสมัย	46	47.92
หลักสูตรมีงานรองรับ	45	46.88
มาตรฐานด้านผู้สอน	39	40.63
ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา	33	34.38
อาคาร สถานที่ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	24	25.00
สถานที่ตั้ง และการคมนาคม	21	21.88

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จากการศึกษาค้นคว้า ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญปัจจัยค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 มาตรฐานหลักสูตร จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 สื่อการสอนที่ทันสมัย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 47.92 และหลักสูตรมีงานรองรับ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ความถี่และค่าร้อยละสาเหตุที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล

(n=96)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพิ่มเติมความรู้เฉพาะด้านเพื่อนำไปพัฒนาวิชาชีพของตนเองในอนาคต	70	72.91
เพิ่มวุฒิการศึกษา	59	61.45
สร้างเครือข่ายทางวิชาชีพและรู้จักเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	43	44.79
ได้แนวทางในการประกอบอาชีพ	29	30.20
เปลี่ยนตำแหน่งงานหรือสายอาชีพ	21	21.87
ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน	6	6.25
ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและเพื่อนร่วมงาน	6	6.25

การระบุเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ซึ่งสามารถระบุเหตุผลได้มากกว่า 1 รายการ ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเนื่องจากต้องการเพิ่มเติมความรู้เฉพาะด้านเพื่อนำไปพัฒนาวิชาชีพของตนเองในอนาคต จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 72.91 รองลงมา คือ การเพิ่มวุฒิการศึกษา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 61.45 และสร้างเครือข่ายทางวิชาชีพและรู้จักเพื่อนเพิ่มมากขึ้น จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 44.79 และได้แนวทางในการประกอบอาชีพ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 30.20 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิเช่น จัดการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมในอนาคต มุ่งเน้นการปฏิบัติและการนำไปใช้จริง และการจัดรายวิชาหรือหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและสังคมไทยส่งผลกระทบต่อการศึกษา การเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาโทและระดับบัณฑิตศึกษาควรปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น กระบวนการหนึ่งที่จะขาดไม่ได้คือการรับฟังความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาหลักสูตรให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยี ดิจิทัล มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น มีข้อค้นพบที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลถึงร้อยละ 74.40 โดยต้องการแบบแผนการศึกษาที่มีการทำวิทยานิพนธ์และศึกษารายวิชา ร้อยละ 71.88 สำหรับช่วงเวลาจัดการศึกษา มีความต้องการให้จัดการศึกษา นอกเวลาราชการ วันเสาร์-อาทิตย์ ร้อยละ 87.50 และต้องการให้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนตามปกติ และจัดให้มีการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์ควบคู่ไปด้วย ร้อยละ 66.67 สำหรับวิธีการคัดเลือกนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ใช้วิธีสอบสัมภาษณ์ เพื่อประเมินพื้นฐานความรู้ ร้อยละ 39.59 และยังมีความต้องการจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบเหมาจ่ายตลอดหลักสูตร โดยแบ่งจ่ายเป็นภาคการศึกษา ร้อยละ 55.21 นอกจากนี้ยังมีความต้องการให้จัดกิจกรรมศึกษาดูงานหน่วยงานทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งภายในและต่างประเทศ ร้อยละ 54.17 อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนในขณะที่กำลังศึกษา คือทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ร้อยละ 36.46 และจัดเตรียมห้องทำงานและคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษา ร้อยละ 35.42 นอกจากนี้ผลการศึกษาในด้านปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญด้านปัจจัยค่าใช้จ่ายในการศึกษา ร้อยละ 56.25 มาตรฐานหลักสูตร ร้อยละ 53.13 และสื่อการสอนที่ทันสมัย ร้อยละ 47.92 ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปรีดี ทুমเมฆ, อรทัย เลียงจินดาถาวร และสิริภาพรรณ ลีภัยเจริญ (2565) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการแบบแผนการทำวิทยานิพนธ์ ในส่วนของช่วงเวลาจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของธิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์ (2563) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทภาคพิเศษ เรียนในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และงานวิจัยของกรรณิกา เรืองเดช ชาวสวนศรี-เจริญ และพยงค์ เทพอักษร (2564) พบว่า ศิษย์เก่าส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา และต้องการศึกษา นอกเวลาราชการ (เสาร์-อาทิตย์) เช่นกัน โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ต้องการรูปแบบออนไลน์และการสอนในชั้นเรียน สำหรับด้านความต้องการจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุภาพร คชรัตน์ (2565) ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้หลักสูตรคิดค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบแบ่งจ่ายเป็นรายภาคการศึกษา รวมทั้งและต้องการทุนการศึกษา เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ในส่วนของปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีผลต่อการศึกษาต่อ ยังมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์ (2563) พบว่า ปัญหาประการหนึ่งในการศึกษาต่อของผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนเงินทุนในการศึกษาต่อ สถานศึกษาควรมีการสนับสนุนการให้ทุนการศึกษากับนิสิตทุกระดับ มีทุนหลากหลายประเภทที่ตรงกับศักยภาพหรือความจำเป็นของผู้สมัครเรียน ตลอดจนการมีห้องเรียน

ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความทันสมัยและเพียงพอสำหรับนิสิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาแห่งนั้น

นอกจากนี้ผลการศึกษารั้วนี้ พบว่า สาเหตุที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเนื่องจากต้องการเพิ่มเติมความรู้เฉพาะด้านเพื่อนำไปพัฒนาวิชาชีพของตนเองในอนาคต ร้อยละ 72.91 รองลงมาคือ การเพิ่มวุฒิการศึกษา ร้อยละ 61.45 สร้างเครือข่ายทางวิชาชีพและรู้จักเพื่อนเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 44.79 และได้แนวทางในการประกอบอาชีพ ร้อยละ 30.20 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา เรืองเดช ชาวสวนศรีเจริญ และพวงค์ เทพอักษร (2564) ได้กล่าวว่าเหตุผลส่วนใหญ่ของการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาคือต้องการความก้าวหน้าในวิชาชีพ การเพิ่มคุณวุฒิ การยอมรับจากสังคม หรือเกียรติยศชื่อเสียง และต้องการความมั่นคงในอาชีพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ อักษรศรี (2563); สุภาพร คชรัตน์ (2565) ผู้ต้องการศึกษาต่อส่วนใหญ่ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา เพิ่มพูนวิทยฐานะ รวมถึงความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย พบว่า เหตุผลของความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล คือการเพิ่มเติมความรู้เฉพาะด้านเพื่อนำไปพัฒนาวิชาชีพของตนเองในอนาคต เพิ่มวุฒิการศึกษา และสร้างเครือข่ายทางวิชาชีพรวมทั้งรู้จักเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และได้แนวทางในการประกอบอาชีพ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ มาตรฐานด้านหลักสูตร สื่อการสอนที่ทันสมัย หลักสูตรมีงานรองรับ และมาตรฐานด้านผู้สอน นอกจากนั้นควรจัดการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมในอนาคต มุ่งเน้นการปฏิบัติและการนำไปใช้จริง และยังพบว่าองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ระบบธุรกิจอัจฉริยะ ปัญญาประดิษฐ์ และการทำเหมืองข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่เป็นองค์ความรู้ที่ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลมองว่าเป็นทักษะที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. มหาวิทยาลัยควรมีการศึกษาเพื่อสำรวจลักษณะของหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดและผู้เรียนเพิ่มเติม ตลอดจนองค์ความรู้ที่ต้องศึกษาในระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนนำไปสู่การจัดให้มีการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป
2. มหาวิทยาลัยควรจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้กับการทำงานจริงในสถานประกอบการหรือหน่วยงานได้
3. มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรปริญญาโท ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มุ่งเน้นองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ระบบธุรกิจอัจฉริยะ ปัญญาประดิษฐ์ และการทำเหมืองข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่ ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานในยุคดิจิทัลและตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะประเด็นความต้องการในการศึกษาต่อปริญญาโทในสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับองค์ความรู้ เนื้อหาสำหรับการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน นอกจากนี้การศึกษานี้เป็นการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากศิษย์เก่าของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพาร์ฮิสเทอร์น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพิ่มเติม เช่น ผู้ประกอบการ บุคคลทั่วไป เพื่อได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนทางในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องในทุกมิติอย่างรอบด้านมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา เรืองเดช ขาวสวนศรีเจริญ และพยงค์ เทพอักษร. (2564). ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิตของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง. *ราชวดีสาร วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์*, 11(2), 45-59.
- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2559). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จริยาภรณ์ โตเผือก. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. *วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ*, 7(2), 56-63.
- จิราภรณ์ กลิ่นสุคนธ์ (2563). ความต้องการและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรีสองปริญญา ปริญญาตรีต่อโท และปริญญาโท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 24(1), 36-49.
- ปรีดี ทুমเมฆ, อรทัย เลียงจินดาถาวร และสิริภาพรรณ ลีภัยเจริญ. (2565). ความต้องการศึกษาต่อและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 13(1), 191-200.
- มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. (2542). *มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น มหาวิทยาลัยแห่งเส้นทางสู่การเป็นผู้ประกอบการ (Gateway to Entrepreneurship)*. เข้าถึงได้จาก <https://feu.ac.th/history.aspx>
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2564). แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนในศตวรรษที่ 21. *ครูสภาวิทยากร*, 2(1), 1-15.
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2560). *10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth)*. กรุงเทพฯ: กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุดสำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570*. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc/Plan13_DraftFinal.pdf
- สำนักบริหารวิชาการและทะเบียน. (2565). *รายชื่อผู้สำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*. เข้าถึงได้จาก <https://reg.feu.ac.th>
- สิริมา สิตะรุโน, วรุฒิ เจนจิโรชิต, รังสิมาฐ์ เรืองวัฒนาไชย, รวีสราห์ แก้วศรี, เบญจมาภรณ์ วรณทิวา และกนกกาญจน์ ไชยกาล. (2562). การสำรวจความต้องการ แรงจูงใจ และอุปสรรคต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาและเภสัชศาสตร์บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารเภสัชกรรมไทย*, 10(2), 542-550.

- สุภาพร คชารัตน์. (2565). การศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาภาษา และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 16(1), 209-225.
- อาทิตยา อักษรศรี. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. *วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 3(1), 60-66.